

GAZETA LWOWSKA

DZIENNIK DLA DYSTRYKTU GALICYJSKIEGO

Nr. 21

Niedziela, 25 — poniedziałek, 26 stycznia 1942 r.

Rok II

Niemieckie łodzie podwodne u wybrzeży Ameryki zatopiły 18 nieprzyjacielskich statków handlowych

Z KWATERY GŁÓWNEJ FÜHRE-
RA, 25. 1. — Naczelną Komenda Niemieckich Sił Zbrojnych komunikuje w dniu 24 stycznia:

W wielu miejscach środkowego odcinka frontu wschodniego wojska nasze dokonały skutecznych ataków, zadając nieprzyjacielowi poważne straty w ludziach i materiale. Na dalekiej północy zniszczono celnymi bombami odcinki toru kolei murmańskiej oraz pewien zakład przemysłowy.

Sowietów stracili wczoraj 27 samolotów, podczas gdy z naszych samolotów zaginął tylko jeden.

W walce przeciwko Wielkiej Brytanii lotnictwo bombardowało w dzień zakłady zaopatrzeniowe w porcie Great Yarmouth i pewne lotnisko w Szkocji. W pobliżu wybrzeża norweskiego poławiacz min uszkodził podwodnymi bombami nieprzyjacielską łódź podwodną.

Jak już doniesiono w specjalnym komunikacie, niemieckie łodzie podwodne w pierwszym dniu ich pojawienia się na wodach północno-amerykańskich i kanadyjskich zadały poważne straty nieprzyjacielskiej flocie zaopatrzeniowej. Bezpośrednio u wybrzeży nieprzyjacielskich zatopiły one 18 okrętów handlowych o pojemności 125.000 ton. Ponadto storpedowany został jeszcze jeden okręt i jedna łódź strażnicza. W walkach tych odznaczają się specjalnie łódź podwodna dowodzona przez kapitana porucznika Hardegena, która zatopila 8 statków o pojemności 53.000 ton, w czym trzy tankowce u wybrzeży Nowego Jorku.

W Północnej Afryce w dalszym ciągu trwają skuteczne ataki niemiecko-włoskich zespołów, popierane samolotami bojowymi i nurkowymi. Odrzucono silne brytyjskie siły daleko na wschód poza Agedabie. Niemieckie samoloty kontynuowały ataki na wojskowe składy na wyspie Malcie.

BERLIN, 25. 1. — Załoga pewnego niemieckiego punktu operacyjnego w rejonie

bojowym Waldał toczyła przez cały dzień gwałtowne walki obronne przeciwko wielokrotnym ponawianym atakom bolszewickim w sile jednego batalionu. Nieprzyjaciel po odparciu pierwszego ataku skoncentrował niezwłocznie swe siły do drugiego ataku, który rozbił się wobec zdecydowanej postawy żołnierzy niemieckich. Bolszewicy po ściągnięciu rezerw przypuścili trzeci atak. Jednak i tę ostatnią próbę wtargnięcia nieprzyjaciela do pozycji niemieckiej odparły niemieckie oddziały o-

bronne. Po odbiciu wszystkich trzech ataków na wąskim odcinku przed liniami niemieckimi naliczono 200 zabitych bolszewików, to jest połowę atakującego batalionu bolszewickiego. Ponadto wzięto do niewoli 30 żołnierzy.

BERLIN, 25. 1. — W toku zwycięskich walk obronnych w środkowej części frontu wschodniego, pewna niemiecka jednostka pancerna na'arla na górzysty teren, który został zdobyty. W tym samym dniu niemieckie jednostki pancerne przystąpiły

do oczyszczenia zdobytego terenu, przy czym zniszczono szereg oddziałów bojowych przeciwnika. Bolszewicy stracili 600 zabitych i 100 jeńców. Ponadto zdobyto 6 dział, 4 karabiny maszynowe oraz 10 sań z zaprzęgiem.

RZYM, 25. 1. — Włoska łódź torpedowa, zanurzająca się pod nieprzyjacielskim ogniem, ostatnimi torpedami zniszczyła jeszcze brytyjski kontrtorpedowiec „Mothawk”.

Japończycy zatopili 61 jednostek morskich Rabaul zajęty przez wojska japońskie

TOKIO, 25. 1. — Jak donosi agencja Domei, po załamaniu się brytyjskiego systemu obronnego w Johur, skoncentrowany atak Japończyków, posuwających się w trzech kierunkach na Singapur, jest w pełnym toku.

Rabaul, położony na północny-wschód od Nowej Gwinei, wpadł w ręce japońskie.

TOKIO, 25. 1. — Minister marynarki admirał Szimada podał na ostatnim posiedzeniu parlamentu następujące szczegóły dotyczące sukcesów floty od chwili wybuchu wojny:

Okręty wojenne: zatopiono 7 okrętów bojowych, 2 lotniskowce, 2 krążowniki, 6 kontrtorpedowców, 18 łodzi podwodnych, oraz 26 innych jednostek bojowych (kanonierek, poławiaczy min itp.).

Ponadto uszkodzono: 4 okręty bojowe, 6 krążowników, 1 lotniskowiec oraz 3 kontrtorpedowce.

Okręty handlowe: zatopiono 35, uszkodzono 28, skonfiskowano lub zajęto na morzu 81. Poza tym skonfiskowano 500 innych jednostek morskich.

Samoloty: zniszczono lub uszkodzono 977.

Japońskie łodzie podwodne na wodach Stanów Zjednoczonych zatopiły 70.000 bryt., ciężko uszkodziły 30.000 bryt., częściowo uszkodziły 40.000 bryt.

Flota japońska straciła od wybuchu wojny 4 kontrtorpedowce, 4 poławiacze min, 3 łodzie podwodne, 4 statki transportowe i 67 samolotów, zaś 1 krążownik został częściowo uszkodzony.

Marynarka japońska zniszczyła na ziemi lub zestrzeliła 836 samolotów nieprzyjacielskich, zatopila 4 kontrtorpedowce, 7 łodzi podwodnych i 5 okrętów handlowych, poza tym uszkodziła liczne nieprzyjacielskie

okrety wojenne w tym także jeden lotniskowiec dla hydroplanów.

LIZBONA, 25. 1. — Szef floty brytyjskiej lord Chatfield potwierdził poważne straty jakie poniosła brytyjska żegluga handlowa. Na zebraniu oficerów marynarki handlowej miał on oświadczyć, że dotychczas zaginęło na skutek działań wojennych około 10.000 oficerów brytyjskiej floty handlowej.

Taktyka bojowa generała Rommła niepokoi wojskowe sfery angielskie

MADRYT, 25. 1. — Wychodzący w Madrycie dziennik „Ya”, omawiając walki w Libii, pisze, że z dnia na dzień przybiera w Londynie na sile zdenerwowanie w związku z niepewnym wynikiem kampanii afrykańskiej. Opuśczenie Agedabji przez wojska gen. Rommła wzmogło jeszcze więcej ogólne zdenerwowanie. Wojskowi współpracownicy dzienników londyńskich omawiają ten odcinek frontu i zwracają szczególną uwagę na tę okoliczność, iż pozycje niemieckie i włoskie w okolicy Agedabji były pod względem terenowym korzystniejsze, a pod względem obronnym niezwykle silnie fortyfikowane. Z powodu poważnych trudności, jakie wyloniły się przy transportowaniu posiłków przez

teren pustynny oraz wyczerpania spowodowanego trwającymi półtora miesiąca nieprzerwanymi walkami, wojska angielskie wymagały odpoczynku, a sprzęt wojenny remontu. Nagie generał niemiecki opuścił dobrowolnie te pozycje, określone przez samych przeciwników jako dostatecznie silne i zdolne do oporu i cofa się przed armią, która nie była w stanie ścisnąć go, nie mówiąc o tym, aby zdołała go atakować.

Jakimi motywami należy tłumaczyć tę zmianę taktyki gen. Rommła? Anglikom, pomimo ich sukcesów w Libii, nie udało się doprowadzić do definitywnego rozstrzygnięcia walk, mianowicie — według słów Churchilla — nie doprowadzili akcji do zupełnego zniszczenia armii nieprzyjacielskiej. Z wyjątkiem Bardii i Sollum, Rommel nie pozwolił się nieprzyjacielowi na żadnym innym punkcie wciągnąć do walki, lecz cofał systematycznie i w porządku swoje wojska. W Londynie nie wątpią, że siły zbrojne Rommła są w każdej chwili w możności reagować na atak nieprzyjacielskie i w odpowiednim czasie oraz na dogodnym terenie przejść do kontrataków. Kiedy te kontrataki nastąpią i, czy będą one poparte także i przez innego rodzaju posunięcia strategiczne, oto wielki problem, który obecnie najbardziej pasjonuje Anglików.

Rommel pomaga Japonii

SZTOKHOLM, 25. 1. — Opinia, iż generał Rommel ma rozkaz możliwie najdłużej zatrzymywać siły angielskie, celem przyjścia w ten sposób Japonii z pomocą, znajduje w Anglii coraz większą wiarę. Jak o tym donosi przedstawiciel londyński „Stockholms Tidningen”. Inne doniesienia szwedzkie stwierdzają, że strona angielska poczyniła odczuwać zaniepokojenie z tego powodu, iż przy dalszym wydłużeniu angielskich linii komunikacyjnych z zapleczem może nastąpić nieoczekiwane zagrożenie flankowe.

Wojska USA wylądują w Anglii i Irlandii?

LIZBONA, 25. 1. — Pierwsze oddziały wojsk północno-amerykańskich, które wylądują w Anglii, mają być użyte do budowy planowanej ochrony lotnisk. Manewry przeprowadzone na wyspie wykazały bowiem, że nawet cały nowy pułk stacjonowany na lotnisku, nie zapewni dostatecznej ochrony przed desantami z powietrza. Prawdopodobnie w czasie najbliższych debat w izbie niższej przemówi minister wojny Margeson i poruszy temat, który po Krecie i ostatnich wypadkach na Malajach niepokoi angielską opinię publiczną.

Mniejsze oddziały armii amerykańskiej będą wspólnie z Anglikami uczestniczyć w operacjach przybrzeżnych, aby zebrać dowództwo w spotkaniach z przeciwnikiem. Angielska radiostacja poczyniła już daleko idące przygotowania dla nadawania reportaży o lądowaniu pierwszych oddziałów amerykańskich w północnej Irlandii i Szkocji. Audyeje nadane jednak będą wtedy dopiero, gdy ich treść przestanie być aktualna dla przeciwnika. „New York Herald Tribune” i pisma angielskie, omawiając te „ćwiczenia”, wyrażają pogląd, że z chwilą lądowania wojsk amerykań-

skich w Irlandii neutralność jej stanie pod znakiem zapytania.

Zapowiedź Roosevelta o wysłce wojsk do Anglii, wywołała nie tylko w Australii głosy oburzenia, lecz spotkała się ze sprzeciwem również w Ameryce. I tak „Miami Herald” dziwi się, dlaczego wojska amerykańskie wysyłane są do Anglii, skoro tylekroć podkreślano, że Anglia zmobilizowała liczniejszą i lepszą armię od

USA? Istnieje wszakże — niestety — tyle innych terenów na świecie, które pilnie potrzebują pomocy żołnierzy amerykańskich. Ale — dodaje dziennik z lekkim ukłonem w stronę cenzora, — spraw tych obecnie nie wolno poruszać. Zresztą „czy chcemy czy nie chcemy musimy mieć pełne zaufanie do naszego naczelnego wodza (Roosevelta), dopóki piastuje on ten urząd”.

Powszechna mobilizacja w Stanach Zjednoczonych

LIZBONA, 25. 1. — Z dniem 16 lutego wchodzi w życie nowa ustawa wojskowa. Kierownik komisji mobilizacyjnej, gen. Hershey, oświadczył, że Amerykanie powinni liczyć się z dalszym ograniczeniem ich swobody. Roczni od 18—65 lat będą zmobilizowani. Do podwojenia szeregów do 2,6 milionów żołnierza posłużą, jak zapowiedział min. Stimson, roczniki w wieku od 20—44 roku życia. Natomiast wszystkie inne roczniki będą poddane kierownictwu

wojskowemu i użyte do świadczeń cywilnych. Wolność przesiedlania się robotników ustaje. Gen. Hershey informację tę podał do wiadomości wobec grona 300 dziennikarzy, wśród których odezwały się uwagi krytyczne. Gdy zapytano generała, co zamierza uczynić z dziennikarzami, oświadczył on dobitnie, że ubole ich w mundurach, jeżeli nie zaniechają swych uwag krytycznych.

